

Forskellige Gudsbilleder

»Til Minikonfirmand er der masser af tid. Tid til at snakke om alt mellem himmel og jord. Tid til at høre bibelhistorie, lege, synge, spille teater, være kreative og gå på opdagelse i kirken og på kirkegården.« Således omtaler jeg minikonfirmandundervisningen, og søger at gøre den vedkommende i det moderne samfund.

Af Signe Bang Hansen, kirke- og kulturmedarbejder, Grøndalslund kirke

Er tid en mangelvare, eller spilder vi tiden?

Når jeg lægger vægt på tid, er det fordi, det opleves som en mangelvare rigtig mange steder i vores samfund – min egen hverdag inklusiv. Men tiden har ikke forandret sig, der er derimod kommet mange flere aktiviteter og budskaber, der kæmper om vores tid. Når kirken fremstår som et sted, hvor vi kan skabe rum med god tid, er det nok fordi, vi dér mødes om noget, der har en anden tidsregning, nemlig tro og Gud. Bibelfortællingerne er en central brik i mødet med tro og Gud, derfor spiller de også en central rolle i mine minikonfirmandforløb.

Bibelhistoriens centrale placering

Mine minikonfirmandmøder er bygget op efter den samme skabelon med få afvigelser fra gang til gang:

- Vi samles i kirken i en rundkreds lavet af hynder på gulvet. I midten står et dåbslys, som minierne skiftes til at tænde.
- Jeg sender en følepose rundt med en genstand i, som sporer os ind på dagens emne (en lille flaske vand, et hjerte, en pose med jord osv.) Først når alle har følt, taler vi om, hvad det er, og hvad dagen skal handle om.
- Jeg læser bibelhistorie.
- Nogle gange en fælles snak om, hvad minikonfirmanderne tænker om teksten.
- Pause med frugt og saft i sognegården.
- Forskellige lege og kreative aktiviteter om emnet (herunder salmedans og drama).
- Afslutning igen i rundkredsen i kirken med Fadervor og »Gå da frit« som salmedans.

»Det er med tiden blevet vigtigere for mig at lade bibelfortællingen være og ikke lave en efterfølgende opsummering af, hvad moralen er.«

Lad bibelhistorien tale for sig selv

Det er med tiden blevet vigtigere for mig at lade bibelfortællingen være og ikke lave en efterfølgende opsummering af, hvad moralen er. Bibelhistorier, både mine egne genfortællinger og oplæsning fra børnebibler, skal efter min mening ikke udlægges. Tilhøreren skal selv drage sin konklusion.

Kompetente børn

Tro og gudsopfattelser er et område, der behandles med stor blufærdighed og til tider misforstået respekt. Man kan næsten tale om, at tro er et tabu i vores samfund. Nutidens forældre ønsker ikke at pådutte eller diktere et færdigt billede, når det handler om, hvem eller hvad Gud er, og hvorvidt man skal tro. Man vil gerne lade barnet danne sin egen opfattelse.

Positivt set hænger det sammen med en større respekt for barnet. Vi opfatter ikke længere børn som tomme beholdere eller halvfabrikata, som skal færdiggøres for at blive hele mennesker. Børn opfattes som kompetente mennesker, der har en personlighed fra de er helt små og selv er med til at skabe sig selv. Men tro og gudsbilleder skal have næring for at vokse og udvikle sig. Det er ligesom med så meget andet, at det vi giver opmærksomhed og »træner«, udvikler sig.

Næring til tro

Når mennesker skal udvikle deres eget ståsted i forhold til tro eller ikke-tro, har de brug for at høre om Gud for at forme deres eget gudsbillede. Typisk har børn allerede et gudsbillede, når vi møder dem som minikonfirmander i 3.klasse, men det er ikke sikkert, at de er helt bevidste om dette billede, og typisk har de ikke haft mulighed for at undersøge det eller udfordre det.

For minikonfirmanderne kan vi skabe mulighed for denne proces ved at præsentere forskellige guds-

billeder, som de kan undersøge og forholde sig til. Jeg læser bibelhistorier fra forskellige børnebible, få gange i forløbet genfortæller jeg i stedet eller bruger en tekst fra den autoriserede oversættelse. Så børnenes egen opfattelse kan vokse i feltet af forskellige sproglige og visuelle billeder.

Mine foretrukne børnebible

De mindstes bibel af Synne Garff. Illustreret af Lilian Brøgger og Cato Thau-Jensen. ->Har en letforståelig og kort tekst og fantastisk udtryksfulde og eventyrlige illustrationer.

Bibelhistorier af Ida Jessen. Illustreret af Hanne Bartholin. -> Har et poetisk og følelsesmættet sprog og smukke og stemningsfulde illustrationer. Selve teksten optræder som en del af illustrationen.

Sigurd fortæller bibelhistorier af Sigurd Barrett. Illustreret af Jeanette Brandt. -> Skaber genkendelse hos børnene, idet Sigurd er en formidler, som børnene ofte har kendskab til på forhånd.